

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De lamentatione temporis & negligentiae. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

ereare cor mundum, & præparare ibi secretum habitaculum; ut fiat locus requietionis tuae & tabernaculum nominis tui, qui es amator munditiae & hospes bonæ conscientiae. Sed quia neglectam domum non libenter visitas, immo bestialibus moribus illudendam sœpe relinquis, ideo sollicitus sum, ne id mihi contingat; sed ad reparandas ruinas meas, misericors & clemens succurre. Vnde illi, cui iratus abscesseris. Pax ei, ad quem descenderis, & apud quem permaneras. Ego miser positus in medio laqueorum, & grauatus compedibus peccatorum, quale mihi est consilium & quod salutis remedium; nisi ut ad te lenem contritos oculos meos, si forte audiatur clamor meus in excelsis? Neque enim salubrius remedium inquinata conscientia inueniet vel habebit, quam amarissimè se in oratione maestare. Et importuna tentatio quomodo melius curabitur, ne præualeat; nisi ut continua oratio ad te fundatur, & multum se homo humiliet? Sed haec bona quis mihi tribuet, orare & flere sicut expedit? Vnde mihi humilitas, & tanta lachrymarum copia? Utique apud te Domine, apud quem misericordia & copiosa redemptio. O Domine Deus dator omnis gratiae, concede mihi dignè flere etiam quantumcumque minima, & quæ latent, & quæ patent, omnia simul sine excusatione castigare. Haec inter me & te masticata, gratiam mihi restituant amissam, & ad meliora præparent ac viciniora saluti.

CAPVT IV.

De lamentatione temporis & negligentie.

I. Imperfectum meum viderunt oculi tui. Ah Domine Deus, quid Psal. 148.
vnquam fiet de me, cum deficiam quotidie? Quomodo emendabo perfectè vitam meam? Quando melius fiet? Quando conualescam? Et quando omnia vincam? Deiectus sum in limo profundi. Putas adhuc spes esse poterit resurgendi, emendandi, proficiendi, & perueniendi? Non est mihi spes de me, & utinam firmiter sit in te. Desperatio mihi ingeritur valida, quia infirmitas mea grandescit ex longa vexatione, nec video finem doloris & iniquitatis. Et si dixero, nunc incipiam, ecce tempus est, conabor sicut potero, statim adest peccatum praeforibus, & erigitur aduersus me inimicus, & tenet me consuetudo mali tenaciter & inuitè. Vide Domine dejectionem & conculationem meam, & omnem quam patior calamitatem. Exalteretur dextera tua, & libera me ab his, qui me concluserunt, quia cecidit timor eorum super me. Periret consilium à me, & fortitudo mea defecit. Brachium meum confractum est, & gladius meus saluare me non poterit. Non video, ad quem diuertam; & qui me recipiat & curet, non

compareret. Tu solus mihi ad refugium remansi; sed quia offendisti, hoc est quod me deterret.

2. Peccavi, ignosce mihi. Poenitet me totum, & multum valde. Redde tu mihi, quod tibi rectum videtur, & propitius esto. Iustus me deseruisti, iuste me aduersario tradidisti. Memento (quæso) fragmenti tui, & repara quod cecidit, nā per se stare nō potuit. Attende gemitum meum & necessitatē meam. Labor meus & dolor cordis mei, non sūnt in obliuionem coram te. Captiuitatem & incarcerationem meā, oppressionē & exactiōnē meam, respice misericors Pater, & erue vincutum de domo carceris ac miseræ servitutis. Si vixerit homo multis annis, quid ex hoc emendabitur? Et quis nouit, si melior an peior fiet? Incertus est hominis progressus & exitus, & dubiosa p̄suerantia, propter varios casus maiorum & tentationum pericula. Multi prima sunt conuersione boni & humiles, postea peruersi & rebelles. Prius timorati & deuoti, compunēti & taciti; post verò liberi & dissoluti, loquaces & incustoditi. Et qui prius cogitationes restringebant, postea de verbis & factis vix curam gerunt; sicque paulatim vadit in deterritus omne malum, non præcautum in principio. Quis ergo non debeat timere & circumspectus esse, cūm bonis & modestis interdum soleant multa infausta accidere? Quis etiam scit, si electus fuerit, & omnia sustinere possit?

3. Oportet, ut omnes probentur; & quis certus est, quod non comburatur, quoniam ignis tentatio est? Timendum ergo non omnibus, & aequè de meliori sperandum; sed non temere præsumendum, nec sub vana spe torpendum. Aurum probatum saluabitur, & stipula comburetur: tu autem homo vide, cuius substantia his celestis confiator conflabit, & emundabit filios Leui, omnes videlicet seruientes sibi. Non semper aurum est, qui hominibus fulget ut aurum, nec semper stipula aut reprobum argentum, qui vim patitur & sustinet flagella. Quia Deus intentiones aspicit & corda, operans etiam ibi plerumque mirabilia, vbi à multis putantur perdita. Domine Deus, quid mihi gaudijs esse potest in mundo, cūm pertractare cōpero incertitudinem & infirmitatem omnis rei sub cælo? De te tamen certus sum, quoniam bonus, quoniam in secula misericordia tua, super omnes timentes te. Nam bonitas tua & pietas, infinito maior est, quam omnis iniurias mea. Et hoc meum erit solarium, quandiu emendandi concesseris spatium.

Malach. 3

CAPUT

